

מסכת בכורות

פרק ב משנה ז

שְׁתֵּי רַחֲלוֹת שְׁלֹא בָּכְרוּ, וְיָלְדוּ שְׁנֵי זָכָרִים, נוֹתֵן שְׁנֵיהֶם לַכֹּהֵן.
זָכָר וְנִקְבָּה, הַזָּכָר לַכֹּהֵן. שְׁנֵי זָכָרִים וְנִקְבָּה, אֶחָד לוֹ וְאֶחָד
לַכֹּהֵן. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, הַכֹּהֵן בּוֹרֵר לוֹ אֶת הַיָּפֶה. רַבִּי עֲקִיבָא
אוֹמֵר, מְשַׁמְנִים בִּיגִינֵהוּ, וְהַשְׁנִי יִרְעָה עַד שְׁסִמְתָּאָב. וְחֵיב
בַּמִּתְּנוּת. רַבִּי יוֹסִי פוֹטֵר. מֵת אֶחָד מֵהֶן, רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר,
יִחְלֻקוּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, הַמוֹצִיא מִחֲבֵרוֹ עָלָיו הָרָאָה. שְׁתֵּי
נִקְבוֹת וְזָכָר, אוֹ שְׁנֵי זָכָרִים וְשְׁתֵּי נִקְבוֹת, אֵין כָּאֵן לַכֹּהֵן כָּלוּם: